Dansk Akvarie Blad

Nr. 1 - 2022 **Dansk Akvarie Union**

Dansk Akvarie Blad

Dansk Akvarieblad er Dansk Akvarie Union's nyhedsbrev krydret med artikler vedrørende akvariehobbyen. Det udsendes gratis via mailliste og lægges samtidig online på unionens internet side. Det sker normalt i starten af hvert kvartal. Deadline for indsendelse af materiale er derfor den 15. i den sidste måned i hvert kvartal.
Forfatteren er selv ansvarlig for indholdet i sin artikel. Forfatter, fotograf og Dansk Akvarie Blad har copyright på de bragte artikler og illustrationer.

Internetside: www.danskakvarieunion.dk
Facebook: Dansk Akvarie Union
Redaktør: Tonny Brandt Andersen

Dansk Akvarie Union, i daglig tale kaldet DAU, er en paraplyorganisation for alle danske akvarieforeninger og –klubber.

DAU forvalter registreringen af danske førstegangs-opdræt af akvariefisk, arrangerer DM i opdræts- og akvariekonkurrencer, varetager akvariehobbyens interesser udadtil, herunder over for offentlige myndigheder samt samarbejder med tilsvarende organisationer i det øvrige Skandinavien.

Indhold: **Side**

Raffineret fødesøgning	3
Corydoras spec. "C-121"	9
Gnathocharax steindachneri	11
Aphyosemion australe	13
Hyphessobrycon myrmex	15
Sicyopus rubicundus	17
DAU årskrus 2021	19
Næste nummer af Dansk Akvarie Blad	19
Blue Berry Tetra	20
Ny artikelaftale	22
Kontingent for 2022	22
Opdrætskonkurrence 2021	22
Indkaldelse til generalforsamling	23
DM for foreningsakvarier	23
DAU kalender	23
Besøg hos en importør af akvariefisk	24
Foreningssiderne	26

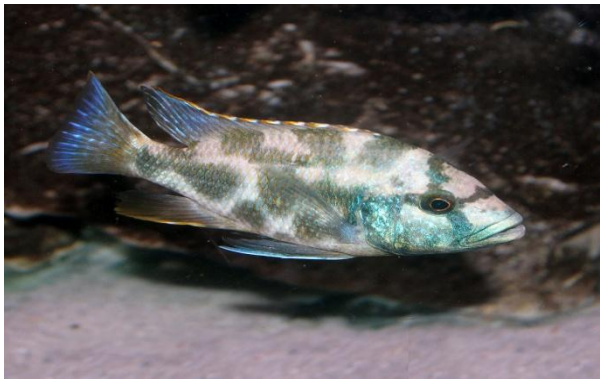

Forsidebilledet
Nimbochromis livingstonii.
Foto: Tonny Brandt Andersen

DANSK AKVARIE UNION

Formand: Tonny Brandt Andersen, Københavns Akvarieforening.
Kasserer: Rud Laursen, Aarhus Akvarieforening.
Bestyrelsesmedlem: Rasmus Hurup, Vejle Akvarieforening.

Internet: www.danskakvarieunion.dk
E-mail: formand@danskakvarieunion.dk
Facebook: Dansk Akvarie Union

Nimbochromis livingstonii.

Raffineret fødesøgning.

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen www.kobenhavnsakvarieforening.dk/

I alle de år jeg har interesseret mig for cichlider, er der specielt én som altid har vagt min nysgerrighed. Dem der kende mig vil sikkert undre sig, når jeg nu vil fortsætte med at skrive om *Nimbochromis livingstonii* og de andre i denne slægt af Malawicichlider, men Malawisøens cichlider, der oftest betragtes som nogle ligegyldige blå fisk, som bare svømmer frem og tilbage i et akvarium, har faktisk også ofte en spændende adfærd. Det er dog en adfærd som mange gange ikke kan observeres i akvariet da disse ofte er for små, eller det på anden måde ikke er muligt at give fiskene de forhold der fremkalder denne naturlige adfærd. En slægt som *Aulonocara*, som jeg selv syntes rigtig godt om, lytter sig til sin føde, og når den hører noget bevæge sig i bundlaget, stikker fisken hurtigt hovedet ned i sandet, hvorved den fanger det lille krebsdyr. Det siger sig selv, at man i et akvarium ikke kan fodre gennem bunden. Der kommer føden ned gennem foderhullet, og fisken vil hurtigt vænne sig til dette, og opgive dens naturlige adfærd.

Nimbochromis livingstonii er en større cichlide på op til 25 cm, som helt sikkert må betragtes som en rovfisk. Deres specielle

farvetegning med et brunt mønster på en hvid krop, gør dem i stand til at angribe specielt uerfarne ungfisk. For at få disse ungfisk på nær hold spiller *Nimbochromis livingstonii* død. Den lægger sig ubevægelig på siden på bunden eller lidt på skrå mellem nogle sten. I denne position gæller den meget langsomt, således at den kommer til at se død ud. Andre fisk vil nu nysgerrigt nærme sig, for at finde ud af hvad dette er for noget, og når byttet er lige over den "døde" fisks mund, snuppes den i et hurtigt angreb. *Nimbochromis livingstonii* kan ligge helt stille på bunden i op til 5 minutter, inden den svømmer videre for at finde et bedre sted.

Nimbochromis venustus.

Nimbochromis livingstonii findes over hele søen, men har en større udbredelse i den sydlige del. Den findes i områder med klipper, over sandbund og i overgangszonen mellem disse områder, dog er klippekysten ikke dens foretrukne levested. Man finder den oftest over sand- eller mudderbund i områder med god vegetation i form af for eksempel Vallisneria. Legen finder sted over sandbund, men i nærheden af klipper, og modsat mange andre mundrugere, så befrugter hannen æggene inden hunnen tager dem i munden. Hannen bliver blå på kroppen med orange finner i legeperioden, og den tager et territorium med en diameter på 150 cm eller mere. Dette skal man tage hensyn til når man vælger akvariestørrelse og andre fisk til akvariet. I den periode hvor fisken selv har unger benytter den sig ikke af den raffinerede fødesøgning med at spille død, hvilket nok er meget smart.

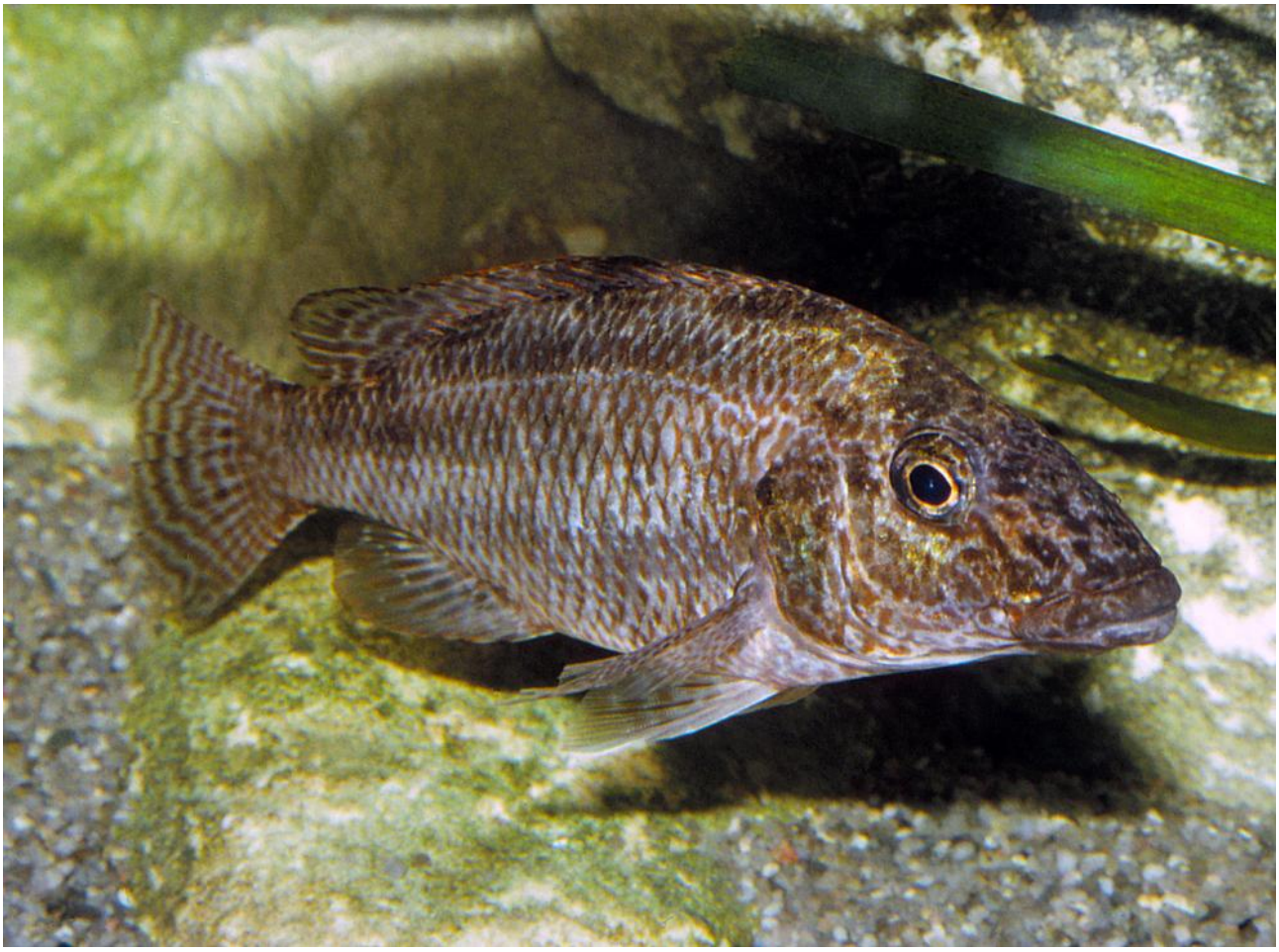

Nimbochromis linni, hun.

Nimbochromis linni findes også i hele Malawisøen. Hanner og hunner, som kan blive lige store, kan blive over 30 cm. *Nimbochromis linni* finder man i områder med klipper, da dens fødesøgning afhænger af disse. Den kan dog også ses i overgangszonen til sandbund, men ikke i områder udelukkende med sandbund. Denne art spiller ikke død som *Nimbochromis livingstonii*, men jeg syntes nok man kan sammenligne den med den før omtalte. *Nimbochromis linni* hviler sit hoved på en sten, mens den holder øje med de mange ungfisk der altid findes i sprækkerne i de klippefyldte områder, hvor Mbuna-gruppens cichliderne også holder til. Når en fisk kommer så langt frem i sprækken, at den er indenfor rækkevidde, skyder *Nimbochromis linni* sin mund frem mod sprækken og plukker nærmest sit bytte ud af revnen.

Hunnen af *Nimbochromis linni* er hvid med et flot brunt mønster. Hannen har specielt i legetiden en flot blå kropsfarve og en rød og hvid søm i rygfinnen. Arten minder rigtig meget om *Nimbochromis polystigma*, men *Nimbochromis linni* er dog let at kende på den nedadrettede mund, som den benytter til at plukke sit bytte ud af sprækkerne med.

Nimbochromis polystigma der som sagt minder rigtig meget om *Nimbochromis linni*, har en mere almindelig fremadrettet mund. Selv om den også benytter sig af sit farvemønster til at ligge på lur, og med et bagholdsangreb fange sit bytte, så fanger den også sit bytte i en jagt på dette, og flokke af

denne art er ofte set svømme gennem et område, hvor de spiser alt hvad de kommer i nærheden af. Når en "organiseret" jagt går ind, vil andre rovfisk ofte svømme sammen med flokken. På en sådan jagt, kan man finde dem hvor som helst i søen, hvorimod *Nimbochromis polystigma* normalt holder til sandbund eller zonen mellem dette område og klipper. Den lever i hele søen og kan opnå en længde nær 25 cm. Hunnen bliver dog ikke så stor.

Også denne art leger over sand eller en flad sten i et område med klipper. Som med *Nimbochromis livingstonii* befrugter hannen æggene inden de tages i munden af hunnen, noget der må betragtes som en ikke for godt udviklet leg, da æggene ligger "ubeskyttet" i længere tid på sandbunden, end hvis hunnen havde samlet dem op straks, og hannen derpå havde befrugtet dem i hendes mund.

Nimbochromis fuscotaeniatus, han.

Nimbochromis fuscotaeniatus har en lignende farvetegning, men er aldrig set liggende på siden for at narre sit bytte. Den benytter dog farven til at falde godt sammen med omgivelserne når den står klar i et bagholdsangreb. Også *Nimbochromis fuscotaeniatus* kan blive omkring 25 cm., hunnerne lidt mindre.

Under legen, som finder sted i områder med sand og klipper, lægger hunnen sine æg, og tager dem i munden inden hannen befrugter dem. Hannen af denne art har da også en del tydelige ægpletter i gatfinnen, der som for andre ovophile mundrugere virker som æg attrap, og noget hunnen snapper efter, i sin iver efter at tage alle æggene op fra bunden. Med det resultat at hun samler hannens sæd

op, og dermed befrugter æggene i hendes mund.

Nimbochromis polystigma, han.

Man finder kun *Nimbochromis fuscotaeniatus* i den sydlige del af Malawisøen og i Lake Malombe, som ligger syd for Malawisøen, hvor floden Shire løber fra Malawisøen sydpå mod den store Zambezi flod.

Nimbochromis polystigma, hun.

Nimbochromis venustus mener jeg, med sine blå og gule farver, helt klart er den flotteste i slægten *Nimbochromis*, så når jeg startede med den mest spændende, hvad er så mere naturligt end at slutte med den flotteste.

Man kan finde *Nimbochromis venustus* i hele Malawisøen og i Lake Malombe, hvor den lever over sandbund i dybere områder. *Nimbochromis venustus* er således set på 20 meters dybde.

Nimbochromis venustus.

Fødesøgningen hos denne art et også noget opfindsom, idet den pløjer sig lidt ned i sandbunden, og der ligger helt stille, og venter på at en lille fisk skal komme for tæt på. Selv om *Nimbochromis venustus* lever over ren sandbund bygger den ikke rede, som så mange andre Malawicichlider, og som med flere af de andre *Nimbochromis*-arter, befrugter hannen æggene inden hunnen har taget dem i munden.

Nimbochromis livingstonii.

Både *Nimbochromis venustus* og Nimbochromis livingstonii kaldes af lokalbefolkningen for "Kalingono", hvilket betyder "den der sover". Og disse to er sammen med *Nimbochromis linni* de mest almindelige i vores akvarier, selv om man nok ikke skal regne med at deres specielle fødesøgningsadfærd rigtig kommer til sin ret,

med mindre man holder dem i rigtig store akvarier.

Til slægten *Nimbochromis* hører yderligere to arter, *Nimbochromis maculimanus* som man ikke kender meget til, da det konserverede eksemplar ikke er i særlig god stand, og *Nimbochromis pardalis* som man finder i den nordlige del af Malawisøen, hvor den udfylder samme levesteder, som *Nimbochromis polystigma* gør i den sydlige del.

Litteratur.

Konings, Ad. Cichlids of Lake Malawi.
Konings, Ad. Malawi Cichlids in their natural habitat 2nd edition.
Mayland, H.J. Cichliden.

Corydoras spec. "C-121".

Corydoras spec. "C-121"

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen www.kobenhavnsakvarieforening.dk/

Corydoras adolfoi.

Som ny forretningsindehaver i København, ville jeg gerne lægge vægt på de sydamerikanske dværgcichlider, regnbuefisk og pansermaller. Jeg gennemgik med spænding de forskellige fiskelister jeg fik tilsendt fra mine leverandører, og det jeg var på "jagt" efter var nyheder, spændende fisk, og velkendte populære fisk. En bestilling endte dog med at blive det hele. Jeg havde siddet og bestilt en halv kasse *Corydoras adolfoi*, som er en af mine egne favoriter blandt pansermallerne. Da kassen var modtaget og fiskene heldt ud i et stort akvarium, hvor de rigtig kunne komme til deres ret, så opdagede vi, at der var nogle der så anderledes ud. Det var noget vi aldrig havde set før, og min første tanke var, at det måske kunne være sygdom, men vi blev enige om, at fange alle dem med pletten op, og sætte den i et andet akvarium. Enten var der noget galt, eller også var det en anden art end *Corydoras adolfoi*. Forskellen til

Corydoras adolfoi var markant, idet den nye havde har et stort brunt trekantet område lige bag gællelåget.

Fra et område i Rio Negro i Brasilien, kommer der flere *Corydoras* arter, som ligner hinanden en hel del, og hvoraf nogle går i flok sammen. Vi var dog sikre på, at det ikke var en af de allerede kendte som *Corydoras imitator, Corydoras burgessi eller Corydoras duplicareus* som også ligner *Corydoras adolfoi,* men via det tyske akvarietidsskrift DATZ fandt jeg løsningen. I Tyskland havde man selvfølgelig også modtaget *Corydoras* spec. C-121, som den nu blev kaldt, som bifangster til *Corydoras adolfoi*. Gåden var løst, og navnet blev sat på forretningens lagerliste på internettet. Det er nogle gange lidt svært, at se ens fisk blive solgt, når nu man selv godt kunne tænke sig, at have dem hjemme i akvariet, men det var jo også sjov, at se på fisken så længe den var i forretningen. Lagerlisten på internettet gjorde dog hurtigt, at der kom kunder langvejs fra. Mine *Corydoras* spec. C-121 blev således solgt til en fra Holstebro, og resten til en gruppe af norske malleinteresserede, som tog båden ned fra Oslo to gange. Det viste sig nemlig, at denne *Corydoras* var særlig sart overfor transport. Det var i den forbindelse, at jeg begyndte at komme en lille smule aktivt kul i poserne, når jeg solgte visse *Corydoras* arter, med *Corydoras* spec. C-121 var det nødvendig. *Corydoras* der stresser, kan udsende et stof, som sikkert er meget godt i naturen, men i en plastikpose ødelægger det vandet, og det er det rene selvmord. Når jeg har modtaget *Corydoras* importer, har der jævnligt været sådanne dødsfald. Nogle gange er vandet helt eller delvist hvidt med skum på overfladen. I sådanne tilfælde gælder det bare om, at få de levende fisk over i helt rent vand så hurtigt som muligt. Langsom tilvending giver bare flere dødsfald. Selv ved at komme fiskene hurtigt i rent vand, må der forventes flere dødfald.

Fra holstebro har jeg hørt, at arten er forholdsvis nem at formere, og hunnen kan blive op til 6 cm. hannen lidt mindre. Som foder kan man for eksempel bruge TetraTabimin, OSI Shrimp Sticks samt frosne sorte- og røde myggelarver. De bedste resultater med *Corydoras* spec. C-121 får man ved at holde den på blødt surt vand, pH 5,5-6, GH 0-10 og temperatur 24-27°C.

Corydoras burgessi.

Jeg er ikke klar over om denne *Corydoras* er til at få mere, den havde en kort tid, hvor den var populær omkring 2003, det man kalder nyhedsværdi, og så var det som om, at akvaristerne igen kun efterspurgte *Corydoras adolfoi*, men det var da sjov så længe det varede.

TERRAJOVA.EU
- LED Belysning til hjem, virksomhed og hobby

Gnathocharax steindachneri.

Gnathocharax steindachneri

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen www.kobenhavnsakvarieforening.dk/

Som det er sket før her i bladet, så er jeg faldet over en af de tetraer, som man normalt ikke kan købe i forretningerne - og alligevel ser man den ofte i enkelte eksemplarer. Jeg har tidligere haft det sådan, at jeg syntes det er sjovt, at gå rundt til forskellige forretninger og "plukke" bifangster. Bifangster er de enkelte individer af andre arter, der næsten altid findes, når en forretning bestiller vildtfangne fisk. Det er oftest blandt marmorøksefisk, rød neon og rødnæser, at man får de største antal af andre arter, måske fordi de fanges og eksporteres i store antal. Jeg har så samlet sammen til en lille stime af en eller anden fisk, og nogle gange har jeg bare købt nogle fisk fordi de var anderledes. Jeg havde så flere arter i mit akvarium, hvor jeg kun havde et eksemplar af hver. Sjovest er det dog at samle små stimer. Nu hvor jeg selv har fået forretning, kommer jeg ikke så meget rundt som før, men så har jeg selv det første kig, når der kommer fisk hjem til min forretning.

En af de lidt anderledes stimefisk, som jeg er faldet for er *Gnathocharax steindachneri*. Det er en langstrakt fisk med rødt øje og en sort plet i haleroden. Over og under halerodspletten har den en nærmest lysende hvid plet. Munden er opad rettet, hvilket fortæller, at den søger sin føde over sig selv. Det vil normale sige ved overfladen, men i dette tilfælde, er der tale om en rovtetra, der nærmer sig sit byttedyr nedenfra. Den pludselige bevægelse opefter, er gjort muligt af et par vandretsiddende finner, nærmest som hos øksefisken. Disse bliver sammen

med de store opad rettede øjne brugt når fisken nærmer sig sit bytte: I et ryk fanger og fastholder den sit bytte i sin opad vendte mund, med de mange spidse tænder.

Det kunne lyde til at dette ikke var en fisk for et selskabsakvarium, men det har jeg nu ikke haft nogle problemer med. *Gnathocharax steindachneri* er med sine kun cirka 7 ikke en stor rovfisk, og jeg syntes da den er både køn og anderledes. Dertil kommer at jeg har haft den sammen med andre minder tetraer (bifangster) af for eksempel *Nannostomus* slægten uden nogen form for problemer. Ikke engang fodringen voldte problemer. Jeg benyttede mig af forskellige typer frostfoder, og almindeligt flagefoder.

Arten er beskrevet i 1913 af H.W. Fowler, og den er eneste art i slægten. Men er nærmest beslægtet med rovtetraer af for eksempel slægten *Raphiodon*. *Gnathocharax steindachneri* er en af de arter der ikke har haft andre navne, end det den oprindeligt er beskrevet med, hvilket vel er fantastisk i sig selv.

Gnathocharax steindachneri har sin udbredelse i bifloder til Rio Amazonas, Rio Orinoco, Rio Negro, Rio Madeira hvor den oprindeligt er fundet, og en lang række af små floder i Guyana landene.

Som med andre arter fra dette område, er den bedste temperatur mellem 24 og 30°C. Jeg plejer at indstille mit varmelegeme til 26°C. Derved svinger temperaturen cirka en halv grad til hver side. Jeg vil foretrække at give denne fisk et akvarium med en længde over 80 cm, da den så får mulighed for at svømme nogle lange stræk. Den holdes bedst i små stimer, men stimens størrelse afgøres selvfølgelig af hvor mange man har kunnet få fingre i. Den sædvanlige ”sang” med plantetygninger og godt med fri svømmeplads, gælder også for denne tetra, og specielt i mindre akvarier, hvor den godt kan være lidt hård overfor artsfæller.

Man har opdrættet denne art i Tyskland. Det var vildtfangne eksemplarer der blev sat til leg i et mindre akvarium. Vandet var let surt, og der kom 100-150 æg ud af det. Ved en temperatur på 26°C klækkede æggene efter et døgn, og der var fritsvømmende unger efter fem dage. Ungerne kan straks fodres med nyklækkede *Artemia*.

Litteratur.

Hetz, S. *Gnathocharax steindachneri*. BSSW Report 2001 nr. 2. 28-30.
Hoffmann, P. Der Fliegensalmler – noch ein problem. DATZ 1989 nr. 3. 403-404.

Aphyosemion australe Gold.

Aphyosemion australe.

Tekst: Tage Billeskov www.aarhus-akvarieforening.dk
Foto: Tonny Brandt Andersen www.vejleakva.dk/

For nogle er interessen der med det samme, for andre er den der først efter mange år som almindelig akvarist, og for atter andre, som hos mig, er interessen blot en form for nysgerrighed, som spontant udløses, når fisken pludselig dukker op i et akvarium blandt mange i en forretning.

Killis, ja hvorfor ikke prøve at holde dem? Foran næsen af mig svømmede en flok *Aphyosemion australe*, og hvor var de flotte - og billige! En trio for en bette 50'er, og sådan én kan man jo (næsten) altid finde nede i den støvede og mørke ende af læderet.

Jeg syntes selv, at jeg var heldig, og da jeg kom hjem og slog op i min bogreol, kunne jeg læse, at det var en god begynderfisk, og at den tog til takke med et selskabsakvarium, hvor der også fandtes fredelige karpelaks og maller. Ja - jeg var godt hjulpet med mine nye fisk, men hvor kom de så fra?

Afrika, de kom simpelthen fra Afrika, nærmere betegnet fra kystområderne i Gabon og Congo. Den synes dog ikke at forekomme længere inde på "land" end 20 km, og den er nemmest at finde i Ogooue-flodens delta nær Kap Lopez - Kap Lopez er forresten også dens populærnavn. Her lever den, som så mange andre arter indenfor dens slægt, i små pytter og rolige vandløb, og opholder sig for det meste blandt skyggegivende planter, for at beskytte sig mod den stærke sol, som de har dernede i det mørke Afrika.

Selv om fisken ikke er i OSCAR størrelse, kan man godt få hannen op til cirka 6 cm, det er dog straks sværere med hunnen, da hun fra naturens hånd bliver knapt så stor. Fiskene er enormt smukke og som så mange andre killiarter, er det selvfølgelig hannen, som er den smukkeste. Det er ham, der står for farve- og finnepragt, hvorimod hunnen er mere neutralt farvet, med mindre finner og større bug.

Hannens kropsfarve er for det meste nutellabrun, men når han rigtig mander sig op, bliver hele forkroppen skinnende malakit grøn med store uregelmæssige postkasse-røde pletter, som ned mod bagkroppen næsten samler sig i et stort Irsk Setter brunt felt.

Ryg-, gat- og halefinne er stor, med lange udragende og spidse finnestråler, især halefinnen er en pryd for øjet. Halefinnen er mørkebrun med en kraftig orangefarvet stribe foroven og forneden, som går ud i lange snehvide spidser. Brystfinnerne er også store, men runde, og er prydet med en stor orange plet yderst. Ryg- og gatfinnerne er også mørkebrune med hvide spidser, dog har rygfinnen også en orange stribe øverst. Dette kapitel tog meget laaang tid at skrive, fordi hannen selvfølgelig havde noget kørende omme bag ved en stor trærod, der var omgivet af et tæt buskads af finløvede planter (læs trådalger).

Hunnerne er - og så forsvandt de også ned bag træroden - DER ER DEN ENE!! Jo, hunnen er svagt kobber-gul med meget små røde pletter over hele kroppen og på alle finnerne. Øjets iris synes at være metallisk blå i den nederste halvdel.

Der findes også en gul variant af *Aphyosemion australe*, og denne kaldes naturligt nok og meget rammende for Gul Australe, men den er fremavlet og findes derfor ikke i naturen - og dermed ikke i denne artikel (ret meget).

Aphyosemion australe er det man i killi-kredse kalder for planteleger, det vil sige at de leger og lægger deres æg blandt finløvede planter og eventuelt trådalger (DET ER RIGTIGT!!), modsat sæsonfiskene, der lægger deres æg i bundmaterialet. Planterne må derfor naturligvis ikke mangle i akvariet, og flydeplanter er pæne, men også nyttige, idet fiskene foretrækker at lægge deres æg tæt ved vandoverfladen. Samtidig tjener flydeplanterne som skjul for de nyklækkede unger.

Om vandet kan man i forskellige akvariebøger læse, at det skal være blødt med en pH omkring de 7 - MIT ER IKK', men de leger alligevel i det hårde vand, og det hårde vand gør forresten også, at de ikke så let bliver angrebet af svamp og diverse andet ondskab.
Hvis man imidlertid vil have noget for pengene, må man give fiskene et rigtig legekammer på cirka 12-20 liter per par. Nu vi er ved selve akvariet, så husk lige at dæksglasset skal være absolut tætdækkende, da fiskene springer let og gerne. Tricket med at fjerne dæksglasset således at fiskene ikke kan springe ud gennem foderhullet, har i dette tilfælde ingen værdi.

Men hvad spiser disse småfyre så? Ja, hvad spiser de fisk man har nu? Hvis de får forskelligt frostfoder, levende foder og lidt flagefoder i nødens stund, ja så er der intet grundlag for at eksperimentere med, hvad man kan finde af diverse effekter i køleskabet.

@quarium -
Danmarks akvarie ugeblad
Hver uge til dig gratis og uforbindende
Skriv til ib.aquarium2@gmail.com
med navn, e-mail-adresse og (gerne) bynavn

Hyphessobrycon myrmex

Tekst & fotos: Frank Schäfer.

Denne nye dværgtetra må få en stor akvaristisk fremtid. *Hyphessobrycon myrmex* bliver knap 3 cm totallængde. Hvis det lykkedes at komme igang med at opdrættet denne stadig ret dyre sjældenhed, vil der med tiden komme billigere og større antal på markedet.

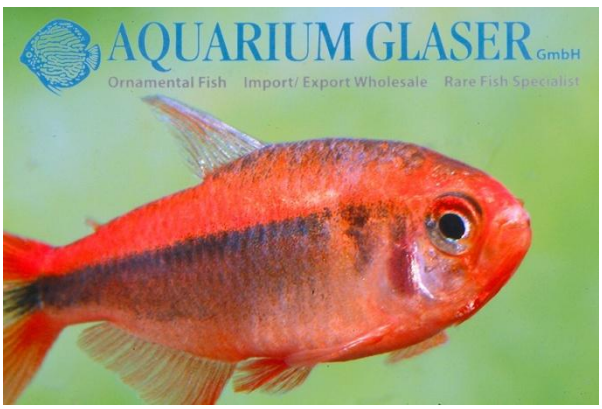

Intensiteten af farverne på denne fisk er virkelig enorm. Alfahannen er den mest intenst farvede. Hunnerne er upåfaldende grønlige, uden rødt.

Det er overraskende, at der i det vel undersøgte Mato Grosso område i Brasilien,

hvor denne art kommer fra, indtil for ganske nyeligt fantes sådan en juvel, som har kunne undslippe hobbyens opmærksomhed. Det var først i 2017, at den videnskabelige beskrivelse af denne fisk dukkede op. Den nøjagtige lokalitet er Rio Formiga, en biflod til Rio Juruena i det øvre bassin af Rio Tapajós. Artsnavnet "myrmex" betyder "myre", på grund af dens lille størrelse, og på grund af dens oprindelige flod, hvis navn oversættes som "myreflod".

Aquarium Glaser GmbH har for første gang været i stand til at importere disse smukke dyr i et lille antal.

Hyphessobrycon myrmex.

BSSW REPORT er et tysk og engelsksproget tidsskrift omhandlende Barber, Tetraer, Maller og Smerlinge.

Du kan se mere på foreningens internetside: https://ig-bssw.org/

Sicyopus rubicundus

Fotos & tekst Frank Schäfer.

Aquarium Glaser GmbH modtog endnu en gang en flot forsendelse fra Indonesien indeholdende smukke *Sicyopus* gobies. Disse kutlinger lever - på trods af den ydre lighed - ikke af Aufwuchs og mikrofilm som *Stiphodon* og *Sicyopterus*, men er små rovdyr, der lever af ret store fødeemner. Disse omfatter også meget små fisk og rejer op til en længde på omkring 1 cm, selvom kutlingerne kun bliver 5-6 cm lange og er meget slanke fisk.

Med hensyn til identifikationen var der mange problemer. Til at begynde med var fiskene fuldstændig farveløse, og vi troede,

de ville tilhøre arten *Sicyopus zosterophorum* (Bleeker 1856); men så fik mange hanner fuld farve og vi var ret sikre på, at fiskene er *Sicyopus exillisquamulus* Watson & Kottelat 1994 - eller i hvert fald næsten sikre. For i den seneste videnskabelige litteratur er arten *Sicyopus exillisquamulus* blevet anset for at være et synonym for *Sicyopus auxilimentus* Watson & Kottelat 1994.

Endelig gav Laurent Tyty os venligt det afgørende hint om, at ifølge den mest aktuelle videnskabelige litteratur (Keith et al., 2015) er vores fisk faktisk *Sicyopus rubicundus* Keith, Hadiaty, Busson & Hubert, 2014; *Sicyopus auxilimentus* (udover *Sicyopus exillisquamulus* er et yderligere synonym, Keith et al., *Sicyopus cebuensis* Chen & Shao, 1998) har i modsætning til *Sicyopus rubicundus* ingen orange læber.

Vores første import af *Sicyopus rubicundus* var helt tilbage i 2006. Dengang kaldte vi dem *Sicyopus* sp. "Red". Arten adskiller sig fra *Sicyopus zosterophorum* ved manglen på en sort stribe under øjet, lyse orange læber og manglen på tydeligt synlige lodrette striber. Desuden er grundfarven af *Sicyopus rubicundus* ret orange og i *Sicyopus zosterophorum* rød. Hunnerne af begge arter er næsten farveløse.

Sicyopus lever i bække og kan lide klart, rent og rindende vand, gemmesteder og sandbund. *Sicyopus* gyder regelmæssigt i akvarier, de er hulebrodere, men larverne er meget små og udvikler sig i havmiljøer. Vi har endnu ikke hørt fra en vellykket opvægst af larverne under hobbyforhold.

Litteratur.

Keith, P., C. Lord & K. Maeda (2015): Indo-Pacific Sicydiine gobies. Biodiversitet, livstræk og bevaring. Société Française d'Ichtyologie, Paris. 1-256.

DAU årskrus 2021

Motivet på årskruset 2021 blev rødfinnet skivekarpelaks *Myloplus rubripinnis*.

Der er stadig 2020 krus med motivet *Xiphophorus hellerii* "Quintana Roo, Mexico" på lager.

Krus kan købes for 50,- kr. på vores stand på forskellige messer.

2022 krus forventes klar til salg på Vejle Akvariemesse 2022.

Næste nummer af Dansk Akvarieblad.

Materiale til næste nummer, skal være DAU i hænde senest 15. marts 2022.
Dansk Akvarieblad nr. 2-2022 forventes udsendt i starten af 2. kvartal 2022.
E-mail: sekr@danskakvarieunion.dk

BSSW REPORT er et tysk og engelsksproget tidsskrift omhandlende Barber, Tetraer, Maller og Smerlinge.

Du kan se mere på foreningens internetside: https://ig-bssw.org/

Blue Berry Tetra, *Hyphessobrycon wadai*.

Blue Berry Tetra

Tekst og fotos: Poul Petersen www.kobenhavnsakvarieforening.dk

Under KA's årlige skovtur besøgte vi akvarieforretningen i Helsinge. Det var specielt akvarieudstyr som LED-belysning m.m., de fleste gik efter, da vi på forhånd havde fået at vide, at udvalget af fisk var, som i de fleste akvarieforretninger. Ikke desto mindre faldt mine øjne på et akvarium med en tetra, som jeg ikke havde set før. Den blev solgt under navnet Blue Berry Tetra, men det videnskabelige navn havde man ikke kendskab til.

Muligheden for at få en ny tetra med hjem fra skovturen kunne jeg ikke stå for, så jeg gik derfra med en lille flok på 10 stk. Nu var det med at komme hjem og finde ud af, hvad det egentlig var, jeg havde købt. Fiskene blev sat i et tomt (fisketomt), men klargjort akvarium, og så var det med at komme hen til computeren.

Navnet ”Blue Berry Tetra” gav straks pote. Det viste sig, at der var tale om en art beskrevet i 2016 af Marinhoe, Dagosta, Camelier & Oyakawa, under navnet *Hyphessobrycon wadai*. Artsnavnet henviser til en brasiliansk opdrætter ved navn Luiz Wada. Havde jeg haft en bedre hukommelse, så ville jeg måske have husket, at Peter og Martin Hoffmann havde omtalt fisken i en artikel i DATZ i november 2017 over emnet ”Skønne tetra fra Rio Tapajòs' afvandingsområde”.

Jeg havde i forvejen en flok af Cochui's blå Tetra, *Boehlkea fredcochui*, som den har stor lighed med – hvis det altså ikke lige var for farverne, hvor det blå var skiftet ud med rødt. De er begge stime- eller flokfisk, og sat i samme akvarium gik de ikke uventet sammen i en stor flok, men da de havde vænnet sig til de nye forhold, holdt mine *Hyphessobrycon wadai* sig for det meste til i den nederste del af akvariet sammen med en lille flok hvidtippede rosentetra, mens Cochui's blå Tetra søgte op i den øverste halvdel af akvariet.

Nu hører den sidstnævnte vel heller ikke til de mest kendte akvariefisk, så må jeg henvise til de billeder, der følger med artiklen. Flere billeder af navnet *Hyphessobrycon wadai* kan du finde på www.fishbase.org. Jeg har aldrig set den blå udgave af fisken, der også vises der. Måske skyldes den blå kropsfarve den vinkel, som lyset rammer fiske i, da den blev fotograferet.

Hvad kunne jeg så ellers finde ud af? Det var ikke meget, men her er, hvad jeg fandt frem.

Levestedet var Rio Tapajòs' øvre afvandingsområde i klart og moderat til stærk strømmende vand over sandbund. Den kan blive op til 4,5 cm lang (3,5 cm SL) og lever i naturen af trådalger, organiske rester, insektlarver og dele af rester af landlevende insekter og andre uidentificerede arthropoder (en fællesbetegnelse for edderkopper, insekter, krabber, rejer og mange andre). Det er en livlig svømmer, der i akvariet går rask til foderet, også tør- og frostfoder.

Alt i alt må den siges at være let at holde. Kønsbestemmelsen kan dog byde på vanskeligheder, da den kun viser sig ved, at hunnen, specielt i legeperioden, har et fyldigere bugparti. Hannen kan samtidig fremvise en lidt kraftigere rød farve på krop og i finner. Men i neutral tilstand kan det være svært at kønsbestemme dem.

De eksemplarer, der handles i Danmark, kommer fra Tyskland. Peter og Martin Hoffmann skriver i deres artikel, at de købte 6 vildtfangede eksemplarer, som de troede var ligeligt fordelt på kønnene, men det viste sig at være 1 han og 5 hunner. De blev efter en kort karantæne sat ned i et selskabsakvarium, hvori de legede 2 gange.

Fiskene var fritlegende som de fleste Tetra. Opfodringen bød på mindre problemer, men det lykkedes dem af deres vildtfangne fisk at få et resultat på lidt over 100 voksne fisk, men så holdt de op med at lege. Måske fulgte de blot den rytme, de kendte fra den frie natur. Om det senere er lykkedes at få fiskene i leg igen, ved jeg ikke, men måske er de fisk, jeg har til at svømme rundt i mit akvarium, et resultat af senere opdrætsforsøg med de vildtfangne fisk eller af F1-generationen.

Ny artikelaftale.

I har sikkert bemærket, at billederne i to artikler er mærket med navnet Aquarium Glaser GmbH. Dette er en af europas største importører af akvariefisk, og de præsenterer deres fisk i artikler af forskellig størrelse. Jeg har været i kontakt med dem, og fået en aftale om at bruge billeder og oversætte artikler skrevet af Frank Schäfer.

Kontingent for 2022.

Kontingent indbetaling foregår til Sparekassen Kronjylland, Vorbasse afdeling Reg.: 6233 konto: 0014593470. Kontingent for 2022 er: Foreninger: 10 kr. pr medlem pr 31/12 2021, dog max 1000 kr. Associerede foreninger: 150 kr. Kontingentet forfalder den 1. januar. Sidste rettidig betaling er den 1. februar. En forening/-klub skal jfr. § 12 i vedtægterne indbetale kontingentet til DAU's kasserer senest en måned før general-forsamlingen, for at have stemmeret på generalforsamlingen.

Opdrætskonkurrencen 2021.

Vores opdrætskonkurrence for 2021 er ved at være slut. Alle opdræts anmeldelser skal være indsendt og modtaget af kampange-lederen senest med udgangen af uge 6 året efter konkurrenceåret. Det vil sige senest søndag den 13. februar 2022.

Indkaldelse til generalforsamling.

Dansk Akvarie Union indkalder hermed til generalforsamling søndag den 27. februar 2020 kl. 13.00 i Hældagerhallen, Nørremarksvej 157, 7120 Vejle Ø.

Dagsorden jfr. vedtægternes § 16.
1. Valg af dirigent, dirigentsekretær og mødesekretær.
2. Konstatering af repræsentanternes stemmeret og gyldighed af fuldmagter.
3. Fremlæggelse og godkendelse af bestyrelsens beretning.
4. Fremlæggelse og godkendelse af regnskab.
5. Beretning fra udvalgene.
6. Fremlæggelse og godkendelse af budgetter og herunder fastlæggelse af kontingent.
7. Indkomne forslag.
8. Valg.
9. Valg af arrangør til næste ordinære generalforsamling.
10. Eventuelt.

Forslag der ønskes behandlet på generalforsamlingen bedes fremsendt til formand@danskakvarieunion.dk senest søndag den 21. januar 2022.

DM for foreningsakvarier 2022.

DAU afholder DM i klasse 2 prydakvarier på den kommende Vejle Akvariemesse. Tilmelding kan ske til formanden på e-mail formand@danskakvarieunion.dk senest 31. januar 2022. Man sørger selv for bord eller underskab til akvariet. Deltagende foreninger får tildelt et lille område, hvorfra man kan uddele foreningsmateriale, gøre reklame for sin forening og hverve nye medlemmer.

Bedømmelsesregler for klasse 2 kan hentes her:
https://www.akvariedommer.dk/images/stories/Bedommelsesregler_pdf/KLASSE02.pdf

DAU's kalender.

Vejle Akvariemesse 2022. 26.-27. februar 2022. Vejle Akvarieforening afholder messe.
DAU's generalforsamling 27. februar 2022 kl. 13.00. Under Vejle Akvariemesse.
Klub- og regionsbedømmelse, Region Sjælland. Søndag den 20. marts 2022.
DM i hjemmebedømmelse. Søndag den 3. april 2022.

Den lange gang på langs af fiskehuset.

Besøg hos en importør af akvariefisk.

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen www.vejleakva.dk/

Som almindelig akvarist har man ikke mulighed for at besøge, ej heller at handle med, de forskellige importører af akvariefisk. Det er forbeholdt de registrerede dyrehandlere med momsnummer og diverse tilladelser.

Pakkeområde.

I 1997 var jeg så heldig, at jeg efter en tur i Uruguay skulle en smuttur til Frankfurt med nogle *Crenicichla scottii*, som vi havde fanget i Uruguay. Det var den kendte *Crenicichla* eksperet Frank Warzel som var interesseret i dem. Det betød et besøg hos Frank, hvor jeg så hans fiskerum og mange spændende og for mig fuldstændig ukendte *Crenicichla*. Frank begyndte allerede at undersøge fiskene inden de var kommet ud i akvariet. De blev vendt og drejet, til han havde fundet ud af hvilke der var hanner og hvilke der var hunner.

Frank sagde pludselig. Har I lyst til at besøge Aquarium Glaser. Hvem har ikke det, så vi kørte der hen. Synet der mødte os var lidt

vildt. Det store billede i toppen af artiklen er ikke hele længden af huset, da der stod en del handlende i den ene ende, og dem ville jeg gerne undgå at få på billede.

Reol nummer 52 og 54.

Reolerne var nummereret, og hver reol var en sidegang på flere meter. Centralt i fiskehuset var et pakkeområde hvor der var pakkeborde og hvad der ellers skal bruges, når man skal pakke fisk effektivt. Et stort område med flamingokasser til forsendelse var der selvfølgelig også.

Hele fiskehuset var selvfølgelig delt op i fiskegrupper, så man nemmere kan finde rundt når man arbejder med det. Som gæst var det rimeligt svært at finde rundt alligevel, når der for eksempelt var 3-4 gange med akvarier med for eksempel Apistogramma. Det samme fyldte Corydoras, og det var vist alt jeg nåede at se igennem i den tid vi var der.

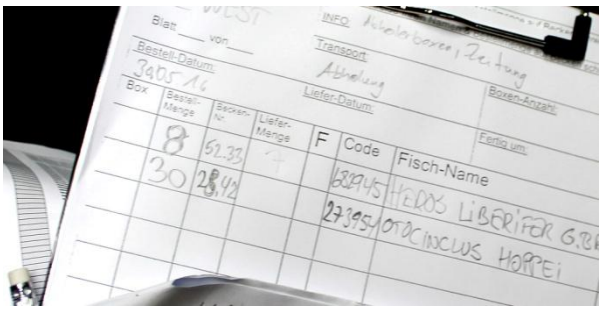

Min bestillingsliste.

Mit andet besøg hos Aquarium Glaser GmbH var i forbindelse med et besøg på den store Interzoo messe i Nurnberg. Jeg har i en årrække været indehaver af Akvarie West, og har derfor også prøvet at lave et fiskeindkøb hos Aquarium Glaser. Det var en spændende oplevelse. Først blev jeg spurgt om jeg havde været hos dem og købe fisk før, så jeg kendte deres system. Derpå fik jeg en kort gennemgang af hvordan det foregik. Jeg blev udstyret med en bestillingsliste, en kuglepen og et kridt. Når jeg havde fundet en fisk jeg kunne tænke mig, skulle jeg skrive Akvarie West og antal med kridt på akvarieruden, og samtidig skrive bestillingsnummer, fiskenavn og antal på bestillingslisten. Systemet virkede jo fint. Kom der andre til et akvarium, kunne de se at fisk var reserveret til mig, indtil fiskene var fanget op, og kridtteksten fjernet.

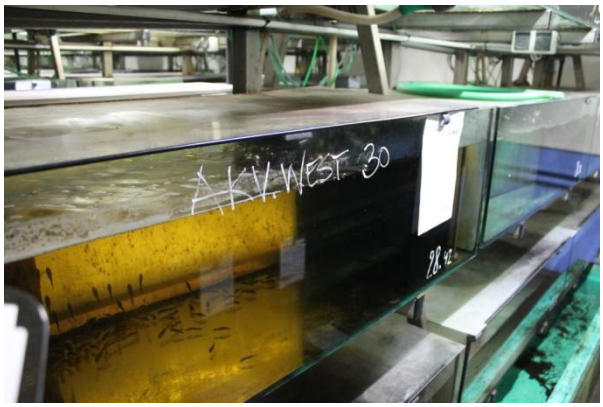

Det er ikke hver dag man får lov at skrive sit navn på en akvarierude.

Det er spændende at prøve at gå rundt i sådan et lager, og se på de mange fisk, men det er svært ikke at miste overblikket ind imellem. Det kan være nemmere at sidde med de lagerlister som de fleste grossister udsender en gang imellem. Det er henholdsvis cirka 10 og 20 år siden, at jeg var der, så noget kan selvfølgelig have ændret sig siden, men i det store hele er det nok sådan det stadig foregår.

Foreningssiderne.

Sjælland:

Avedøre Akvarieklub

Egedal Akvarie Forening
http://www.3650fisk.dk/

Holbæk Akvarie Klub
https://www.akvarieklub.dk/

Københavns Akvarieforening
http://www.kobenhavnsakvarieforening.dk/

Nivå-Kokkedal Akvarieklub
http://nk-akvarieklub.dk/

Roskilde Akvarieforening
https://www.roskilde-akvarieforening.dk/

Storkøbenhavns Akvarie Klub
http://www.kak.dk/

Vestsjællands Akvarie- og Terrarieklub
https://www.vatk.dk/

Jylland:

Alssund Akvarieforening
http://www.facebook.com/AlssundAkvarieforening

Skive & Omegns Akvarieforening
http://skiveakvarieforening.dk/

Vejle Akvarieforening
https://vejleakva.dk/

Viborg Akvarieforening
https://viborg-akva.dk/

Aarhus Akvarieforening
https://www.aarhus-akvarieforening.dk/

Fyn:

Fyns Akvarieforening
Fyns Akvarieforening

Specalforeninger:

Skandinavisk Killiselskab
http://www.killi.dk/da/